JÁKOB

PRÁZDNINOVÉ VYDÁNÍ 2020

VLČNOVSKÝ FARNÍ ZPRAVODAJ | ROČNÍK XII. | ČÍSLO 2.

90 – 20 – 18

Milé sestry, milí bratři,

čísla v nadpisu nám předesílají hned několik výročí a událostí, kterých jsme se v roce 2020 dočkali. Nejvyšší číslo připomíná **90 let od posvěcení našeho přestaveného kostela**. Ten ve třicátých letech minulého století nabyl nové podoby. Získal novou tvář hlavně co do prostornosti, ale zároveň si zachoval prvky původní gotické stavby a barokní výzdoby. Kéž je tento prostor pro střídmost výzdoby přínosným k soustředěné modlitbě. Kéž je jeho velikost vždy plně vyžita při slavení bohoslužeb. Za toto kulturně duchovní dědictví poděkujeme mimo jiné při slavnosti Výročí posvěcení kostela v neděli 28. června.

Druhé číslo je radostným připomenutím, že je to letos **20 let, co jsme** se spolubratřími **přijali kněžské svěcení**. Za dar svátostného kněžství jsme společně děkovali již v den samotné události, tedy ve středu 24. června. Ale budu děkovat a prosit i v dalších dnech tohoto období.

Jistě si vzpomenete, že jsem často připomínal farnost jako rodinu. To, že kněze oslovujete „otče“, je zavazující. A mohu říci, že je třeba do této pozice opravdu postupně dorůstat. O to více si

naší farní rodiny vážím a děkuji všem, kteří ji aktivně spoluvytváříte. A k tomu se váže poslední ze tří čísel. Je to totiž **18 let, co mohu do této farní rodiny patřit**. A jak už jsem řekl: „Když jsem se stal plnoletým „Vlčnovjanem“, byl jsem poslán do jiné farnosti – nové farní rodiny. V běžné rodině se rodičům počítají zásluhy po celý čas života a když zestárnou, tak jim děti (v ideálním případě) jejich péči oplatí. V kněžském životě je tomu jinak, vždy

se začíná tzv. od nuly, od začátku. Prosím tedy o modlitbu, už přece jen nejsem novokněz… I já vám budu denně žehnat, vždy totiž vyprošuji požehnání nejen současným, ale i bývalým farníkům.

Dosavadní měsíce letošního roku byly jiné než obvykle, mnoho dní jsme prožili odděleně, s „uzavřeným kostelem“. Mohli jsme si uvědomit podstatu naší víry i důležitost života ve společenství. Vnesme tuto zkušenost do dalších dní.

Mějte, prosím, na paměti, co jsem vám vždy kladl na srdce. To nejdůležitější předkládám ve třech bodech:

1. Víra je vztah; je třeba nejprve milovat Ježíše, otevřít mu své srdce, teprve pak dobře naplníte všechno to, co od nás žádá.

2. Přivádějte za Ježíšem děti již v předškolním věku; využijte k tomu všech možností (vyprávějte jim, čtěte z dětské Bible, modlete se spolu, přivádějte je na mši svatou, využijte Kubík).

3. Nezapomeňte sami růst; nechejte se posvěcovat samotným Bohem (pravidelná svátost smíření, přijímání eucharistie, adorace).

Přeji vám všem požehnané dny prázdnin a dovolených i celé nové etapy vlčnovské farní rodiny. Přijměte mého nástupce s otevřeným srdcem.

Váš P. Ladislav

„Jsem vašim otcem a vy jste mé děti“

Je tomu již 18 let, co přijal správu vlčnovské farnosti olomoucký rodák P. Ladislav Kunc. Během své dlouholeté, mnohdy náročné, ale zajisté krásné služby nadchl a cestou víry doprovázel nemálo farníků. Podařilo se mu vychovat a dovést k dospělosti jednu celou generaci a mnohé z nás doprovázel při těch nejdůležitějších, nejkrásnějších, ale také nejtěžších okamžicích našeho života. Jakým otcem a kým pro nás vlastně je?

Otcem, díky němuž máme (a budeme mít) nezapomenutelné zážitky

Dodnes vzpomínám na zážitek, který se stal ve Vídni na koncertě otcova oblíbeného zpěváka Michaela W. Smitha. To si takhle sedíte v restauraci v místě koncertu a zjistíte, že o dva stoly dál sedí zpěvák, kvůli kterému jste sem přijeli. A jak se tak Michael při pokusu o společnou fotku dotknul mé ruky, usmál se a řekl: „Sorry“. Děkuji za tu možnost být tam s Vámi.

(PS pro otce: Ještěže to na koncertě nebylo jak v Budapešti :D)

-mk-

Otcem, který nezkazil (a nezkazí) žádnou legraci

Nezapomenutelné zážitky máme s otcem Ladislav mimo jiné z letních soustřední se scholou a ministranty. Každý rok si na něj udělal čas, a to jak na přípravu, tak i na samotnou účast. Kromě vytváření duchovního programu se taky zapojoval do táborové hry, kde jsme obzvlášť rádi využívali otcův herecký talent.

A tak, když děti měly jednou při noční hře za úkol dojít do fiktivního Papežského státu – Vatikánu, nemohl se stát Svatým otcem nikdo jiný než právě otec Ladislav. Ke ztvárnění si vybral oblíbeného a všem dobře známého papeže sv. Jana Pavla II. a v proskleném altánku osvětleném svícemi čekal na odvážné poutníky. Jak děti postupně přicházely, tak je otec česky, ale s polským přízvukem, vřele vítal. Když jsme doputovali všichni, tak k nám Svatý otec promluvil, pomodlil se s námi a poslal nás spát. Když jsme ráno seděli u snídaně, tak jsme zaslechli, jak se děti bavily o tom, že viděli Svatého otce Jana Pavla II. a že to bylo úžasné.

Až v den odjezdu do dětí zaselo semínko pochybností nalezení z papíru vyrobeného solidea, ale věřím, že i tak to byl pěkný zážitek, a že skutečný sv. Jan Pavel II. by byl taky spokojený.

-im-

Otcem, který byl (a bude) prostě skvělý

S otcem byly skvělé úplně všechny roky, které tady byl. Skvělé mše svaté, soustředění, akce, povídání. A hlavně je hodně hudebně nadaný a zapojil své scholisty do nahrávání CD! Je to skvělý člověk, s kterým jsme se hodně nasmáli, ale také človíček, který nám dal mnoho rad do života jak křesťanského, tak osobního.

-bd-

Otcem, který byl (a bude) přítelem a kamarádem

Náš vztah k otci dokáže asi nejlépe vykreslit okamžik, kdy jsme s mým, teď již manželem, přišli „našemu panu faráři“ oznámit, že jsme se zasnoubili a požádat ho, aby nás připravil na svátost manželství. Zazvonili jsme na zvonek, dveře se otevřely a můj muž začal zvesela zpívat: „Pane faráři, husu Vám nesu, já bych sa vdávala, celá sa třesu…“ Díky za to, že jste pro nás přítelem, s nímž jsme mohli a můžeme sdílet mnohé krásné okamžiky našeho života.

-jb-

Otcem, který byl (a bude) Vlčnovjan

Mám jednu milou vzpomínku,

co jistě stojí za zmínku,

tu takhle otec Ladislav zkusil si vlčnovský kroj rád,

jenž přirostl mu k srdci snad.

A slušel mu, toť se ví,

ale kde a kdy, to se nikdo nedoví.

Za mnoho let, co tu s námi byl,

snažil se být Vlčnovjanem ze všech sil.

-zj-

PODĚKOVÁNÍ

Milý otče Ladislave,

každé číslo vlčnovského farního zpravodaje Jákob, který v podobě časopisu vychází už 12. rokem, bylo pod vaším vedením. Každému hotovému číslu Jákoba předcházely hodiny a hodiny vaší práce – od vymýšlení námětů, přípravy textů, přes úpravu fotografií až po finální sázení před odesláním do tiskárny.

A za to všechno, možnost spolupráce a učení se od vás, vám moc děkujeme.

redakce

Světci, svědci – sv. Jeroným

Rok 2020 je vyhlášen rokem Božího slova. Vyvrcholí 30. září, kdy si připomeneme 1600 let od úmrtí svatého Jeronýma (420), velkého překladatele Bible, který dokázal přeložit Písmo do „každodenního“ jazyka obyčejných lidí a učinil tak psané Boží slovo dosažitelným pro všechny. Jeho horlivost týkající se dostupnosti Písma lidem vychází z jeho přesvědčení, že „neznalost Písma je neznalostí Krista“.

Co víme víc o životě svatého Jeronýma?

Svatý Jeroným se narodil v letech 342–347 v Stridonu, při hranici Dalmácie s Panonií, v Chorvatsku, s dalšími jmény SofroniusEusebius. Od začátku školní docházky se projevoval jako nadaný, ale nedisciplinovaný. Brzy odešel přes Miláno do Říma, kde studoval gramatiku, rétoriku a filozofii. Asi v 19 letech zde byl pokřtěn a v roce 367 se vydal s přítelem Bononem na delší putování, při němž navštívil Dalmácii, Galii a další země.

V roce 372 navštívil Malou Asii. Zde také onemocněl a po uzdravení navštívil poustevníka Malchuse, jehož životopis později napsal. Utvrzen o významu poustevnického života strávil Jeroným 4 roky v poušti poblíž Antiochie a v mnišském společenství na území dnešní Sýrie.

Žil zde velmi asketicky, bojoval s mnoha pokušeními a po seznámení se s jedním křesťanem židovského původu se horlivě učil hebrejsky, aby mohl číst Bibli v originálním znění.

Byl ještě velmi mladý a po volném životě v Římě ho sužovaly nejen vzpo-

mínky na různá provinění, ale především obrazotvornost. K tomu přistupovala jeho vášeň k četbě pohanských autorů, zejména Cicerona, jehož některý spis si prý společně s Biblí donesl sebou na poušť. Jednou se vzbudil zpocený úzkostí, neboť se mu zdálo o posledním soudu, na němž místo za křesťana byl označen za žáka Ciceronova. To byla zřejmě tečka za jeho náklonností k pohanským spisům. S novou vlnou kajícnosti a s myšlenkami na smrt se pustil do boje se sebou samým.

V roce 378 se vrátil zpět do Antiochie, kde se věnoval výkladu Bible a po roce byl vysvěcen na kněze.

V další životní etapě Jeroným navštívil Konstantinopol (Cařihrad), kde věnoval pozornost slovům Řehoře Naziánského, pracoval v knihovně a zdokonalil se v řečtině. Překládal do latiny a její znalost využíval i při práci na překladu Bible.

V roce 382 byl již na církevním sněmu v Římě. Stal se sekretářem papeže Damase a na jeho pokyn začal pracovat na revizi latinského překladu Nového zákona podle původních řeckých textů.

V Římě byl mimo jiné duchovním rádcem skupiny vznešených vdov, mezi nimiž vynikla Marcela a Pavla, která ho později následovala do Betléma, kde s jeho pomocí zakládala kláštery.

Jeroným se po pouti na svatá místa v Palestině začátkem roku 386 usadil v Betlémě, kde u místa Kristova narození strávil přes 30 zbývajících let života. Naplnil je překladem Bible nazvaným Vulgata.

Za svého života však přeložil a napsal více dalších spisů, a to historických, polemických i homiletických. Dochovalo se po něm i 117 dopisů.

Ke konci života jeho kláštery zničili Saracéni a celoživotní námaha jeho oči dovedla téměř k plné slepotě. Zemřel ve věku kolem 75 let a byl pohřben v kostele narození Páně v Betlémě. Později, asi v roce 1200, byly jeho ostatky přeneseny do Říma a uloženy v chrámu Santa Maria Maggiore.

Jeroným byl zařazen mezi nejslavnější učence své doby a v roce 1298 spolu s Ambrožem, Augustinem a Řehořem Velikým byl prohlášen učitelem církve.

mami

Autoři fotografií:
Člověk a víra - Miroslav Novotný: titulní strana, 14
P. Ladislav Kunc: 2, 3, 4 dole, 7
Martina Mošťková: 4 nahoře, 5
archív farnosti: 9, 11, 13

Náš kostel

V tomto roce si připomínáme významné výročí spojené s naším kostelem, a o 90 let od posvěcení kostela v podobě, jak jej známe dodnes. Pro připomenutí – přestavba začala v roce 1928, probíhala rychle a do listopadu 1929 se ji podařilo dokončit natolik, že už na první neděli adventní roku 1929 byla přenesena Nejsvětější svátost oltářní do kostela, ale dosud nekonsekrovaného. Ve farní kronice je uveden důvod: „Nemohlo býti přikročeno ke konsekraci kostela dříve, dokud nebyla pořízena nová mensa na hlavní oltář, do které dalo by se umístniti sepulcrum se sv. ostatky. Byla totiž kamenickou firmou Migat z Brna pořízena mensa mramorová o tloušťce toliko 4 cm, do níž nebylo možno umístniti sepulcrum se sv. ostatky, a proto tato mramorová mensa zbytečně je přiložena mensou pískovou, od firmy Semerák z Olomouce za 1200 Kč, zatímco mramorová stála asi 4000 Kč…“

Po dohotovení nového hlavního oltáře a instalaci pneumatických varhan světoznámou firmou bří Riegrové z Krnova o 17 rejstřících s elektrickým pohonem se konala 29. června 1930 konsekrace nového kostela, ke které do Vlčnova „ráčil zavítati sám nejdp. arcibiskup Dr. Leopold Prečan.“

Dokončení interiéru ovšem ještě nějakou dobu trvalo. V roce 1937 byl nainstalován nový plastický oltářní obraz Poslední večeře Páně od Josefa Hladíka. Roku 1941 vyzdobila loď chrámu série nástěnných maleb Jana Ježka z Bystřice pod Hostýnem, žáka malíře Jano Köhlera. Z těchto maleb se zachovaly nástěnné malby českých světců sv. Václava a sv. Ludmily nad vítězným obloukem, nástropní obrazy představující Zvěstování Panně Marii a Narození Pána Ježíše umístěné uprostřed stropu a obraz sv. Cecílie nad kůrem. Původní malbu na stěnách lodě navrhl akademický malíř Vladimír Vašíček ze Svatobořic – Mistřína.

Při celkové výmalbě kostela v roce 1986 byly nástěnné a nástropní malby přemalovány. Přikládáme fotografie výmalby původní.

am

Z farních kronik

Předchozími čísly časopisu Jákob jsme započali sérii článků, prostřednictvím nichž jsme vám chtěli představit některé momenty naší farnosti očima kněží, kteří zde v posledních 100 letech působili. Poslední roky 20. století, a také poslední desetiletí této stovky, jsou v naší farnosti opět ve znamení velkého budování.

Od roku 1982 byl službou v naší farnosti pověřen P. Václav Haltmar pocházející z Horních Studének. Za jeho působení prošel kostel i jeho okolí velkým množstvím úprav. V roce 1998 jeho službu vystřídal P. Michal Pořízek, rodák z krásného města Kroměříže.

1991

V tomto roce bylo pokřtěno 33 dětí a 1 dospělý, sezdáno 10 párů a pohřbeno 49 osob. Do náboženství chodilo 216 dětí. U 1. svatého přijímání bylo 32 dětí a 2 dospělí.

Letošní rok se opět nesl v duchu nemála oprav. Na hospodářských budovách byla místními farníky vyměněna krytina a byl vypracován projekt na výstavbu nové farní budovy. Také došlo k zrestaurování 3 (památkově chráněných) oltářů v boční kapli.

1992

V tomto roce bylo pokřtěno 33 dětí, sezdáno 9 párů a pohřbeno 24 osob. U 1. svatého přijímání bylo 27 dětí a 6 dospělých.

Za účelem výstavby nové farní budovy se v březnu započalo s demolicí hospodářských budov. 4. dubna pak začala samotná výstavba, která se prováděla svépomocí s řemeslníky a dělníky z řad farníků.

1993

V tomto roce bylo pokřtěno 31 dětí, sezdáno 14 párů a pohřbeno 46 osob. Do náboženství chodilo 240 dětí. U 1. svatého přijímání bylo 30 dětí a 3 dospělí.

Koncem června byla ukončena stavba nové farní budovy. Celková výstavba trvala 1 rok a 3 měsíce. V září se začalo s přípravou na svátost biřmování.

Mezníky:

1991 Návštěva farnosti Mons. Josefem Hrdličkou
1992 Počátek stavby nové farní budovy
1993 Zemřel P. Bartoloměj Karel Kolek
1994 Udílení svátosti biřmování
1995 Návštěva papeže Jana Pavla II. (Praha – Olomouc)
1996 Nově vymalován kostel
1997 Návštěva papeže Jana Pavla II. (Praha), povodně na Moravě a ve Slezsku
1998 Farnosti se ujímá P. Michal Pořízek
1999 Znovuobnovení venkovní slavnosti Božího Těla
2000 Obnovy manželských slibů se zúčastnilo na 80 párů

1994

V tomto roce bylo pokřtěno 29 dětí, sezdáno 9 párů a pohřbeno 44 osob. Do náboženství chodilo 245 dětí. U 1. svatého přijímání bylo 38 dětí a 1 dospělý.

Svátost biřmování udělil biskup Mons. Josef Hrdlička v měsíci červnu. Celkem tuto svátost přijalo 112 biřmovanců. Pokračovalo se také v opravách. Do nové farní budovy byla zavedena plynová přípojka a pořízeny 2 plynové kotle. Byl vybu-

dován topný kanál do kostela a zaizolovány stropy v bočních kaplích kostela. *„Nad dalšími stropy rozloženy rohože ze skelné vaty a přikryty lepenkou."* Ve farním dvoře byla položena nová kanalizace a dvůr byl včetně vjezdu do dvora předlážděn.

1995

V tomto roce bylo pokřtěno 20 dětí, sezdány 4 páry a pohřbeno 34 osob. Do náboženství chodilo 251 dětí. U 1. svatého přijímání bylo 36 dětí a 6 dospělých.

Letošní rok byly v hospodářských budovách zhotoveny nové podlahy a stropy. Nově zde byla vybudována také herní místnost pro děti. V květnu navštívil – za účelem svatořečení Jana Sarkandra a Zdislavy z Lamberku – Prahu a Olomouc Svatý otec Jan Pavel II. *„Z Vlčnova bylo účastníků více jak 3 autobusy."*

1996

V tomto roce bylo pokřtěno 21 dětí, sezdány 2 páry a pohřbeno 38 osob. Do náboženství chodilo 257 dětí. U 1. svatého přijímání bylo 26 dětí.

Po Velikonocích bylo započato s malbou kostela. Nově se pořídila také kachlová akumulační kamna, *„která nevíří prach, aby se neznečišťovala malba a nezanášely varhany,"* s jejichž opravou se započalo v říjnu.

1997

V tomto roce bylo pokřtěno 20 dětí, sezdáno 6 párů a pohřbeno 40 osob. Do náboženství chodilo 262 dětí. U 1. svatého přijímání bylo 26 dětí.

V roce 1997 se uskutečnila již třetí návštěva sv. Otce Jana Pavla II. v naší vlasti, a to *„při příležitosti 1000letého výročí smrti 2. pražského biskupa sv. Vojtěcha."* Slavnostní mše svaté v Praze na Letné se zúčastnili také farníci z Vlčnova, kterých byly 2 autobusy. Ostatky (lebka) sv. Vojtěcha byly v září přivezeny také do naší farnosti. *„Po 50ti letech duchovního postu vzešel z Vlčnova nový služebník církve Rudolf Repka... Byl vysvěcen za litoměřickou diecézi a nastoupil v Chomutově do duchovní služby jako jáhen."* V tomto roce postihly Moravu rozsáhlé povodně. *„Nad oblastí celé Moravy, obzvláště v moravských horách Jeseníky a Beskydy, začíná od 5.7. téměř celý týden hustě pršet. Srážky na horách za 24 hod. jsou až 200 mm/na 1 m^2, což má za následek vylití řek na celé Moravě. Jsou zatopeny celé vesnice, část měst. Velkou vodou jsou strhávány mosty, silnice, železniční tratě, stovky domů a mnohým lidem vzala voda všechno včetně životů. Po městech jako např. Ostrava, Olomouc, Přerov, Otrokovice, Uh. Hradiště*

a dalších v povodí řek se dá jezdit jen v loďkách... Česká biskupská konference spolu s charitou vyhlásili finanční a humanitární pomoc postiženým povodněmi. V kostele ve Vlčnově vybráno 123.290.- Kč. Přibližná částka byla vybrána i na obec. úřadě od místních občanů." Přesto i během tohoto roku proběhlo hned několik oprav. Demontáž všech 5 zvonů a oprava jejich technického příslušenství, snížení a zateplení některých stropů ve farní budově a rovněž zateplení části zdiva farní budovy.

1998

V tomto roce bylo pokřtěno 19 dětí, sezdány 2 páry a pohřbeno 45 osob.

Kněžské svěcení vlčnovského rodáka Rudolfa Repky proběhlo v pátek 8. května *„za slunného teplého počasí v den P. Marie Prostřednice všech milostí.Tuto svátost kněžství udělil litoměřický biskup ThDr. Josef Koukl."* Primiční slavnost se uskutečnila v sobotu 9. května na fotbalovém stadionu. Odhaduje se na 3 tisíce účastníků. V srpnu přichází do farnosti nový kněz P. Michal Pořízek. Dosavadní duchovní správce P. Václav Haltmar odchází do farnosti Velký Týnec u Olomouce. Tento rok byly také „znovu obnoveny" adventní ranní mše svaté – roráty. *„Tyto mše sv. bývaly v 6.00 hod. a kupodivu velmi silně navštíveny, počet dětí také docela předčil očekávání i když ke konci zdá se účast slábla."*

1999

V tomto roce bylo pokřtěno 18 dětí, sezdáno 9 párů a pohřbeno 34 osob. U 1. svatého přijímání bylo 33 dětí.

„Díky Pánu Bohu se začal nový krásný rok, Vánoce jsme prožili v klidu a radosti. Děti z naší farnosti si připravily divadelní představení „Čtvrtý král"... také okolo Velikonoc měla naše mládež připravené „venkovní pašije", které se rovněž velmi vydařily." Na den 14. května připadla na naši farnost slavnost putování sochy „Panny Marie z Nazareta". Došlo také ke znovuobnovení venkovní slavnosti Boží-

ho Těla. *„Celá slavnost se nádherně vydařila (počasí, účast, připravenost kapliček) – jen lidé neznalí ticha a modlitby se při průvodu bavili, což nebylo správné – samozřejmě ne všichni. Při celkovém ohlédnutí nádherný den, podpořený krásnými vlčnovskými kroji.“* V létě zavítal do naší farnosti smíšený pěvecký sbor z Finska.

2000

V tomto roce bylo pokřtěno 25 dětí, sezdáno 7 párů a pohřbeno 28 osob.

„Poslední vánoční den, to je v neděli Křtu Páně, si děti z farnosti připravily divadelní představení „Dítě z Betléma“, poněvadž se jednalo o dosti složité texty na zapamatování, měli jsme radost z vydařeného díla.“ Letošní Boží Tělo i 1. svaté přijímání se vydařilo i přes velmi nepříznivé deštivé počasí. Do kostela byly pořízeny nové číselníky pro zobrazení čísel písní, a také nové ornáty. Na podzim zemřel pan kostelník Antonín Pešl. Na jeho pohřbu byli přítomni provinciál františkánů P. Vianney Dohnal, P. Václav Haltmar a P. Michal Pořízek.

bj

Kronika farnosti (prosinec 2019 – červen 2020)

Do společenství církve jsme přijali

Šimon Knotek, Natálie Hrbáčková, Matúš Kovář, Evelin Marie Truxová, Adéla Lucie Matuchová, Ondřej Horák

Svátost manželství uzavřeli

Martin Břuska a Monika Břusková

Do Božích rukou jsme odevzdali

Jakub Mikuláštík, Anna Křapová, Anna Klabačková, Jiří Zemek, Veronika Janovská, Ludvík Piška, Marie Zemková, Stanislav Liman, Josef Zemek, Josef Kukulka, Martin Mařica, Ludmila Čapková, Miroslav Špendlík

Program

neděle 28. 6.	**13. neděle v mezidobí**
	19. FARNÍ DEN
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá
14.30 hodin	Program na farní zahradě nebo setkání ve farní učebně
neděle 5. 7.	**Slavnost sv. Cyrila a Metoděje**
7.30 hodin	Mše svatá za slavnosti
9.30 hodin	Mše svatá ze slavnosti
neděle 26. 8.	**Slavnost sv. Jakuba, oslava patrocinia farnosti**
7.30 hodin	Mše svatá ze slavnosti
9.30 hodin	Mše svatá ze slavnosti
neděle 9. 8.	**19. neděle v mezidobí**
7.30 hodin	Mše svatá
	Farní pouť na Svatý Antonínek
15.00 hodin	Mše svatá naší farnosti na Svatém Antonínku
sobota 15. 8.	**Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**
7.30 hodin	Mše svatá za slavnosti
neděle 6. 9.	**23. neděle v mezidobí**
	Děkování a prosba za úrodu
9.00 hodin	Slavná mše svatá s děkováním a prosbou za úrodu, za příznivého počasí se uskuteční pod širým nebem u kaple pod vinohrady
neděle 20. 9.	**25. neděle v mezidobí**
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá se slavností prvního svatého přijímání

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní okolnosti budou sděleny v ohláškách.

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Vlčnov. Redakci tvoří Marie Mikuláštíková, Anna Mošťková, Martina Ingrová a Bronislava Jakoubková pod vedením P. Ladislava Kunce.

Webové stránky naší farnosti: www.vlcnov.farnost.cz

Své příspěvky a komentáře můžete posílat na adresu redakce: jakob.redakce@seznam.cz

Tisk: www.vydavatelstvibrazda.cz

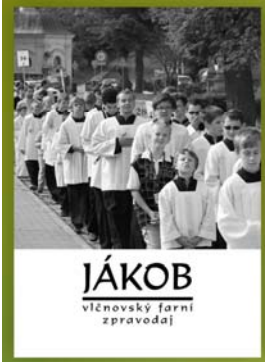

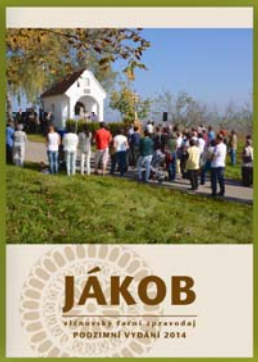

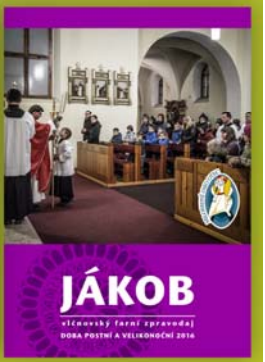

12 let

s pravidelně vycházejícím farním časopisem Jákob